Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 30. septembra 2016*

„Hospodárska súťaž — Zneužitie dominantného postavenia — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 102 ZFEÚ — Stanovenie poplatkov za prístavné služby týkajúce sa vnútrozemskej vodnej dopravy prístavným orgánom v Splite na maximálnej úrovni — Zamietnutie sťažnosti — Vybavovanie veci orgánom hospodárskej súťaže členského štátu — Neexistencia záujmu Únie“

Vo veci T-70/15,

Trajektna luka Split d.d., so sídlom v Splite (Chorvátsko), v zastúpení: M. Bauer, H.-J. Freund a S. Hankiewicz, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: C. Giolito, C. Urraca Caviedes a I. Zaloguin, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je žaloba založená na článku 263 ZFEÚ o neplatnosť rozhodnutia Komisie C(2014) 9236 final z 28. novembra 2014, ktorým sa zamieta sťažnosť podaná žalobkyňou v súvislosti s porušením článku 102 ZFEÚ, ktorého sa údajne dopustil prístavný orgán v Splite alebo článkov 102 a 106 ZFEÚ, ktorého sa dopustila Chorvátska republika alebo prístavný orgán v Splite (vec AT.40199 – Prístav Split),

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

na poradách v zložení: predseda komory M. van der Woude, sudcovia I. Ulloa Rubio (spravodajca) a A. Marcoulli,

tajomník: E. Coulon,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok[1]

Okolnosti predchádzajúce sporu *[omissis]*

Konanie a návrhy účastníkov konania *[omissis]*

Právny stav

O právomoci Všeobecného súdu [omissis]

O veci samej [omissis]

O prvom dôvode týkajúcom sa pravdepodobnosti preukázania existencie porušenia *[omissis]*

26 V druhom rade, ak žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemôže na účely odmietnutia existencie záujmu Únie tvrdiť, že VOHS už o veci rozhodoval, pričom okrem toho uzná, že článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 sa v prejednávanej veci neuplatňoval, treba pripomenúť, že toto ustanovenie sa rovnako ako všetky ustanovenia uvedeného nariadenia týka situácií, keď sa vykonávajú články 101 a 102 ZFEÚ (rozsudok z 21. januára 2015, easyJet Airline/Komisia, T-355/13, EU:T:2015:36, bod 43).

27 Komisia preto môže zamietnuť sťažnosť na základe ustanovení článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 iba vtedy, ak táto sťažnosť bola predmetom preskúmania vedeného vzhľadom na pravidlá práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže (rozsudok z 21. januára 2015, easyJet Airline/Komisia, T-355/13, EU:T:2015:36, bod 44).

28 Hoci sa v prejednávanej veci účastníci konania zhodujú v tom, že VOHS vychádzala len z chorvátskeho vnútroštátneho práva, je potrebné uviesť, že Komisia v bodoch 14 a 15 napadnutého rozhodnutia iba potvrdila tvrdenie predložené žalobkyňou v liste z 19. augusta 2014, podľa ktorého ustanovenia článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 nebolo možné použiť, pretože VOHS sa vo svojom rozhodnutí vyjadril len v súvislosti s vnútroštátnym právom.

29 Komisia teda správne dospela v bodoch 15 a 18 napadnutého rozhodnutia k záveru, že článok 13 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 sa v prejednávanej veci neuplatňoval. *[omissis]*

33 V treťom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého VOHS neuplatnil právo Únie a neuskutočnil užitočné vyhodnotenie situácie, tak ako to na jednej strane vyplýva z bodu 30 vyššie, žalobkyňa nespochybňuje, že ustanovenia vnútroštátneho práva, o ktoré ona sama opierala svoju sťažnosť, sú rovnocenné s článkami 101 a 102 ZFEÚ. V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že závery VOHS by boli zhodné, aj keby vykonal svoju analýzu z hľadiska týchto článkov.

34 Na druhej strane hospodárske subjekty, ktoré sú údajne obeťou porušenia, nemôžu považovať Komisiu za odvolací orgán, ktorý môže zrušiť rozhodnutia vnútroštátneho orgánu, ktorými nebolo vyhovené ich sťažnosti. Naopak treba pripomenúť, že preskúmanie rozhodnutí orgánov hospodárskej súťaže členských štátov prináleží iba vnútroštátnym súdom, ktoré plnia základnú funkciu pri uplatňovaní pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 2015, easyJet Airline/Komisia, T-355/13, EU:T:2015:36, bod 20).

1 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

[omissis]

O druhom dôvode založenom na tvrdení, podľa ktorého je vhodnejšie, aby o vznesených otázkach rozhodovali vnútroštátne súdy a orgány *[omissis]*

52 Žalobkyňa ďalej tvrdí, že keďže Komisia nemá zatiaľ žiadnu skúsenosť so schopnosťou chorvátskych vnútroštátnych súdov rozhodovať v takejto veci, lebo Chorvátska republika je relatívne novým členom Únie, mala túto vec preskúmať dôkladnejšie, a to najmä preto, že žiaden chorvátsky vnútroštátny súd zatiaľ neuplatnil právo hospodárskej súťaže Únie.

53 Je potrebné zdôrazniť, že Chorvátska republika mohla pristúpiť k Únii až potom, ako splnila politické a hospodárske kritériá a záväzky, ktoré musia splniť kandidátske štáty na pristúpenie, ako boli stanovené Európskou radou v Kodani (Dánsko) 21. a 22. júna 1993. Tieto kritériá od kandidátskeho štátu vyžadujú najmä schopnosť splniť záväzky vyplývajúce z pristúpenia, predovšetkým schopnosť účinne vykonať pravidlá, normy a politiky, ktoré tvoria súbor právnych predpisov Únie.

54 Preto v zásade nemožno spochybniť schopnosť chorvátskych súdov uplatňovať právo Únie.

55 V dôsledku toho treba v prejednávanej veci konštatovať, že žalobkyňa nepredložila žiaden konkrétny dôkaz, na základe ktorého by bolo možné preukázať neschopnosť chorvátskych súdov posúdiť predmetnú situáciu. *[omissis]*

O treťom dôvode týkajúcom sa vplyvu na fungovanie vnútorného trhu *[omissis]*

O skutočnosti, že na Komisiu boli podané ďalšie sťažnosti v tej istej veci *[omissis]*

O trovách *[omissis]*

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Trajektna luka Split d.d. je povinná nahradiť trovy konania.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 30. septembra 2016.

Podpisy